

MIRJANA

BOBIĆ

MOJSILOVIĆ

OBEĆAO SI MI

i druge pesme

 Laguna 

Copyright © Mirjana Bobić Mojsilović, 2019

Ilustracije na stranicama © Mirjana Bobić Mojsilović, 2019

Copyright © 2019 ovog izdanja, LAGUNA



Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.

NC-COC-016937, NC-CW-016937, FSC-C007782

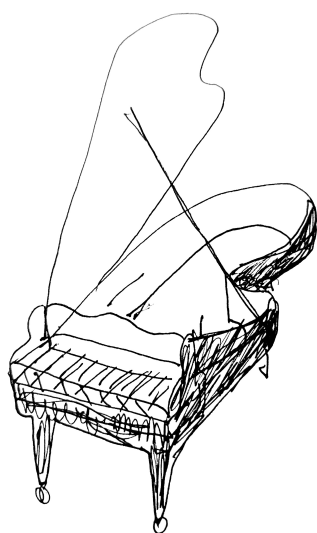
© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Mili, mojoj najlepšoj pesmi

SADRŽAJ

Ljubavna pesma	11
Bolje da govoriš ti	17
Jutro	24
Kišni čovek	27
San.	33
Sjaj u travi.	37
Neke pesme su o tebi	47
Nepravda	55
Pobednik	63
Kad bi mogao da ne budeš jesen	67
Srećna pesma.	73
Haljina	77
Moje oči.	85
Odlasci	93
Teorema.	94
Dobro drvo.	103
Mislila sam da ću te naslikati	105
Francuski poručnik	113
Život.	120

Tvoje žene	121
Ljubomorna pesma	127
Leto	134
Ništa od toga	141
Perca na vetru	147
Nebo.	155
Da sam ja Bog	158
Kruška	164
Povratak.	169
Obećao si mi	172





LJUBAVNA PESMA

Pošto me nikada nisi voleo
da bi me držao za ruku,
il' odveo na more
u neku daleku luku,
da me hraniš
prstacima,
da,
za mene,
ubereš morsku zvezdu;
da se spuštamo niz ulicu
sa tvojom rukom,
na mom struku.
Ili, da hodaš sa mnom
do crkvice Svetog Ilije,
na nekom grčkom ostrvu,
ili na kopnu,
ako ti je milije.

I,
pošto nikada

nismo
imali
našu plažu;
Ni naš sto
u omiljenoj kafani;
i, pošto
hroničari,
uglavnom, lažu;
ni uspomene sa letovanja,
ni sa zimovanja,
herbarijum,
bez cveća
i bez lokvanja.

I,
pošto se moji smrznuti
prsti
nisu nikad grejali
u tvom džepu,
u našim dugim
šetnjama
na keju;

I,
pošto ti
moje šale
nikada
nisu bile smešne,
dok im se svi drugi smeju.

I pošto,
sada,
odjednom,
posle toliko vremena,
odjednom,
posle toliko vremena,
kada ionako
više ništa
nije smešno,
Ti, želiš da znaš
kome sam
posvetila
onaj sonet
lanjski,
i da li me još uvek
opčinjava
Crnjanski,
i da li,
sve ovo,
sa tobom,
ima
nekakve veze?
Bar malo?
Jer, vidim da ti je stalo,
hajde,
da ne izigravamo
Engleze:

Sve što sam ikada uradila
bilo je, samo,

zato,
što me nisi mogao
voleti
onda,
kada sam čeznula
da hodaš,
sa mnom,
do crkvice Svetog Ilije,
na nekom grčkom ostrvu.
Ili, na kopnu,
ako ti je milije.

Tako, da znaš:
da,
bio si
sa mnom
u svakoj pesmi!
U knjigama,
U brigama,
U tortama,
U akvarelima,
I drugim bojama!
U porubima
na haljinama,
U svim blizinama,
I daljinama!
U razgovorima,
U jezerima
i morima!
U usponima,

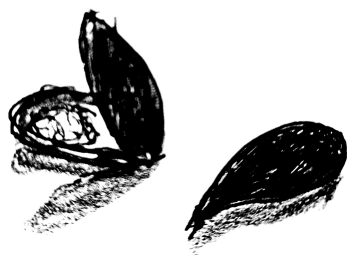
i u stvaralačkim
krizama,
Izvor inspiracije
i eufemizama!

Ubila te,
i ljubila,
i ponovo te
oživila,
da bih te srela
na kraju
neke priče.
Ili,
za potrebe
neke
male strofe,
ma, da,
stavljala sam ti
tačke,
zareze
i apostrofe!

Kao što vidiš,
ja
ništa ne krijem.

I nemam,
stvarno nemam
za čim da žalim:

jer,
ja sam hodočasnik,
i ljubav je moj Jerusolim.



BOLJE DA GOVORIŠ TI

Kad piješ vino,
noću,
ćuti.
Ili, pričaj
o dijetama,
o vestima u novinama,
o ludnici
u saobraćaju.
Pričaj o onima
koji su otišli
i onima
koji se vraćaju.

Čavrljaj
o mladim krompirićima,
o bukeu sa ukusom
šumskog voća,
o dobro pečenom kotletu
i paradajz salati.
O prekookeanskom

letu
ili o srednjovekovnoj
palati
koja je uspela da te zaseni
prošle jeseni
na proputovanju
kroz Bretanju.
Pomeni,
teatralno,
i Siorana,
koji je pisao
o svesnom jedenju
i o ždranju.

Ili,
govori
o ličnostima
kojima nisi odolela.
O umetnosti,
o slikama.
I šta si pročitala
u lakim
rubrikama
sa srećnim krajem.
Priznaj,
slobodno,
da bi volela
da letiš zmajem.

To može.
Tako nešto, lagano,